

Forslag vil fremstaa en Merudgift, der dog formentlig over for, hvad Hæren derved vil vinde i Dygtighed og Sammenhold, maa betragtes som forholdsvis ringe. — For at der ikke skal indtræde Lidrum, hvor en Garnison vil være uden Mandskab, fordeles efter Flertallets Forslag Rekruterne (§ 10) til 2 Batailloner af Brigadens ene Regiment og til 1 af dens andet, idet der skiftes med Regimenterne. Hvor en Brigades 2 Regimenter maatte være henlagte i samme Garnison, bemyndiges derimod Krigsministeren til at lade hele Rekrutuddannelsen ske skiftevis ved Brigadens 2 Regimenter.

I det Niemed at sikre Hæren et tilstrækkeligt Antal Underbefalingsmænd foreslaar Flertallet Befalingsmandselevernes Antal (§ 11) forøget. For i Tilfælde af Krigsberedskab lettere at kunne udtage det efter de forskellige Raabens Krav fornødne Antal Underkorporaler, foreslaas der i Regjeringsforslagets § 13 allerede under den første Uddannelse at betegne enkelte Menige som Elitesoldater. Denne Bestemmelse, som man ønsker at undgaa, bliver ufornøden, naar Befalingsmandselevernes Antal forøges, og Flertallet stiller derfor Forslag om at lade sidste Stykke af § 13 udgaa og i § 97, 1ste Linie, at indskyde Ordet „Underkorporaler“ foran „Korporaler“.

Til fortsat Tjeneste (§§ 12—14) blive efter Flertallets Forslag foruden Befalingsmandseleverne 100 Mand ved hver Rekrutbataillon indtil de have deltaget i de oven omtalte større Øvelser, der afholdes med det i 35 Dage indskalte Mandskab af 2den og 4de Mårgang. Derefter hjemsendes alt Mandskab, og det af 2den Mårgang indkalbes kun 1 Gang senere, nemlig som 4de Mårgangs Mandskab.

Lovforslagets Bestemmelse om Forstærkningsbataillonernes Øvelse (§ 17) fastholder Flertallet.

Det formener, at det Feltartilleri, der ikke afgives til Divisionerne (Generalkommandoerne), og det Fæstningsartilleri, der ikke udgjør Besætning i befæstede Punkter, rettest bør være underlagte Artilleriets Chef, ligesom det ogsaa holder for, at Ingenieurtopperne bør underlægges Chefen for Ingenieurkorpset (se Vædringsforslagene til §§ 29, 40 og 41). Til Raadighed ved Artilleriet (§ 40) haves kun 1 Stabsofficer (Oberstlieutenant), hvem Ledelsen af Prøver og Forsøg er underlagt, og som i Krigstid tillige maa overtage Posten som Kommandør for Depotafdelingerne. Derimod mangler der en Stabsofficer, der i Krig kan fungere som Stabschef ved Feltartilleriet, og hvem man tillige kan overdrage Forsyningstjenesten ved Hærens mobile Afdelinger. Flertallet foreslaar derfor foruden 1 Oberstlieutenant

at stille 1 Oberst til Raadighed for Artilleriet, hvorved tillige Avancementsforholdene for dette Stabsofficerer ville blive i nøiere Overensstemmelse med Fodfolkets.

I § 46 foreslaar Flertallet i Overensstemmelse med de nu bestaaende Forhold at indskrænke Divisionsgeneralernes Antal til 2, idet man har forment, at Bibeholdelsen af Brigadeinddelingen ved Fodfolket har kunnet gjøre denne Indskrænkning tilladelig. I Forbindelse hermed staar Vædringsforslaget til § 44, i Følge hvilket der ved Generalstaben skal være 1 Oberstlieutenant og 1 Kapitan.

De øvrige til Hærens Rammer (§§ 10—50) stillede Vædringer ere en Følge af de oven omtalte Forslag angaaende Hærens Formation.

Om Elefskolen (§§ 52—55) forbeholder Flertallet sig en Udtalelse til Sagens tredie Behandling.

Det tilraader, indtil nærmere Oplysninger foreligge, at holde sig til de nugældende Bestemmelser med Hensyn til Officerernes Udvægsgrændser (§ 91).

Den forandrede Inddeling af Fodfolket vil foranledige enkelte mindre Vædringer i Forplejningskorpsets og Sundhedskorpsets Sammensætning. Flertallet forbeholder sig at stille Forslag herom.

Det er enigt om, at der i Loven maa optages enten særlige Bestemmelser om Forfremmelseslister, eller den almindelige Bestemmelse, at der ved kongelig Anordning fastsættes Regler for Udfærdigelsen af de nævnte Lister.

— Dels paa Grund af Bornholms ringe Størrelse, dels fordi dens Væbning er forsynet saavel med Artilleri som Rytteri, forekommer det Flertallet, at der er et af de faa Steder, hvor et lokalt Forvar kan gjøre sig gældende, naar Angrebsstyrken ikke er for betydelig. Flertallet stiller dog ikke Forslag om at optage den nuværende Herlovs Bestemmelser om Væbningen, men skal indskrænke sig til at udtale, at det ikke kan tilraade at fastholde Væbningen i den af Folkethingets Flertal foreslaaede Stikelse.

Efterat Flertallet, ligesom ved de andre militære Lovforslag, ogsaa overfor dette har stillet sig paa det Standpunkt ikke at ville forhandle paa Grundlag af det foreliggende Lovforslag, er Mindretallets Stilling af sig selv givet saaledes, at det vil være upraktisk at komme ind paa en nøiere Drøftelse af, hvad man i Enkeltighederne kunde være tilbøjelig til at indrømme for at opnaa et endeligt Resultat. Ansuelserne synes at staa i saa skarp Modsetning til hinanden, at der endnu ikke er Nads for Mægling. I det Mindretallet saaledes for Diebliffet indskrænker sig til at indstille det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse, tror man dog dertil at burde knytte